

Tollskrá:

78

Kafli. Nr.

Vörutegund:

27. maí

30	23—25	Málning tilreidd með olíu, ót. a.
	29	Distemper og aðrir slíkir vatnslitir
	33	Sprittfernis og sprittlökk.
	36	Annað ferneris og lökk.
32	3a	Handsápa og raksápa.
39A	8	Fatnaður úr plasti, ót. a.
39B	16	Belti úr kátsjúki.
	18	Annar kátsjúkfatnaður en belt og hanzkar.
51	9	Ytri fatnaður þrjónaður úr gervisilki og öðrum gervipráðum.
	15	Ytri fatnaður þrjónaður úr ull og öðrum dýrahárum.
52	1a	Regnkápur úr silki, gervisilki eða öðrum gervipráðum.
	1b	Annar íborinn fatnaður úr silki, gervisilki eða öðrum gervipráðum.
	2	Regnkápur úr öðrum spunaeftum.
	7a	Jakkar og úlpur úr gervisilki og öðrum gervipráðum.
	7c	Ytri fatnaður fyrir karlmenn, úr gervisilki og öðrum gervipráðum.
	8	Nærfatnaður úr ull.
	9a	Jakkar og úlpur úr ull.
	9c	Ytri fatnaður fyrir karlmenn, úr ull.
	11a	Jakkar og úlpur úr baðmull.
	11c	Ytri fatnaður fyrir karlmenn, úr baðmull.
	26	Lífstykki, korselett, brjóstahaldarar og þvílíkar vörur.
54	1—3	Skófatafnaður úr leðri.

8. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, um skipan innflutnings- og gjaldeyrismála, öðlast gildi 1. júní 1960. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 15 5. febrúar 1957, um frjálsan innflutning og gjaldeyrissölu.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. maí 1960.

Gylfi Þ. Gíslason.

Jónas H. Haralz.

REGLUGERÐ

79

um skipan gjaldeyris- og innflutningsmála o. fl.

27. maí

I. KAFLI

Um gjaldeyris- og innflutningsleyfi.

1. gr.

Innflutningur á vörum til landsins skal vera frjálss nema annað sé ákveðið í sérstökum lögum eða í reglugerð. Sama máli gegnir um gjaldeyrisgreiðslur til útlanda.

2. gr.

Úthlutun gjaldeyris- og innflutningsleyfa fyrir vörum og gjaldeyrisgreiðslum annast þeir viðskiptabankar, sem hafa með höndum kaup og sölu á erlendum gjald-eyri, í samráði við viðskiptamálaráðuneytið. Þessir bankar eru nú Landsbanki Ís-

79 lands, Viðskiptabankinn, og Útvegsbanki Íslands. Þar sem í þessari reglugerð er 27. maí talað um viðskiptabankana, er eingöngu átt við þessa banka.

3. gr.

Í upphafi hvers árs og fyrir árið 1960, þegar reglugerð þessi tekur gildi, ákveður ríkisstjórnin, að höfðu samráði við Seðlabankann, heildarupphæð leyfaúthlutunar í frjálsum gjaldeyri fyrir þær vörur, sem samkvæmt reglugerð eru háðar leyfum, og skiptir þeirri upphæð á milli vöruflokka. Upphæð hvers flokks nefnist kvóti hans, og skulu þessir kvótar auglýstir. Úthlutun fer síðan fram eftir því, sem viðskiptabankarnir ákveða í samráði við viðskiptamálaráðuneytið. Leyfi, sem gefin eru út samkvæmt kvótum, skulu gilda fyrir öll lönd, sem viðskipti fara fram við á marghliða grundvelli, eftir því sem nánar verður fram tekið þegar kvótarnir eru auglýstir. Heimilt er ríkisstjórninni, að höfðu samráði við Seðlabankann, að auka kvótana, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

Þegar ekki er um kaup frá jafnkeypislöndum að ræða, skulu viðskiptabankarnir halda úthlutun gjaldeyris- og innflutningsleyfa til vörukaupa innan þessara kvóta. Þó getur ríkisstjórnin, að höfðu samráði við Seðlabankann, heimilað úthlutun umfram kvótana, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

Leyfisveitingar fyrir innflutningi frá þeim löndum, sem verzlað er við á jafnkeypisgrundvelli, fara fram í samræmi við viðskiptasamninga eftir nánari reglum, sem ríkisstjórnin setur, að höfðu samráði við Seðlabankann.

Leyfisveitingar fyrir öðrum gjaldeyrisgreiðslum en til vörukaupa skulu fara eftir árlegri áætlun, sem ríkisstjórnin lætur semja og staðfestir, að höfðu samráði við Seðlabankann. Endurskoða skal áætlunina, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

4. gr.

Viðskiptabankarnir skulu senda viðskiptamálaráðuneytinu og Seðlabankanum reglulega sundurliðaðar skýrslur um útgefin gjaldeyris- og innflutningsleyfi, um útgefnar greiðsluheimildir og opnaðar ábyrgðir.

Seðlabankinn skal senda viðskiptamálaráðuneytinu sundurliðaða skýrslu um gjaldeyrisölu og gjaldeyriskaup samkvæmt uppgjöri frá viðskiptabönkunum, ásamt yfirliti um gjaldeyrisstöðu bankanna. Skýrslu þessa skal senda mánaðarlega eða oftar, eftir því sem viðskiptamálaráðuneytið og Seðlabankinn koma sér saman um.

5. gr.

Hver sá, sem fær gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi, greiði viðskiptabönkunum ½% af fjárhæð þeirri, sem leyfið hljóðar um, þó aldrei minna en 10 kr. fyrir hvert einstakt leyfi. Þó skal ekki greiða gjald af leyfum fyrir vörukaupum í jafnkeypislöndum. Leyfisgjaldið greiðist við afhendingu leyfanna.

Framsäl gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfa er háð samþykki viðskiptabankanna. Óheimilt er að bjóða til sölu eða selja gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi.

6. gr.

Ríkisstjórnin getur sett nánari starfsreglur um framkvæmd þessara mála, eftir því sem þurfa þykir.

II. KAFLI

Um innflutning, tollafgreiðslur og erlendar lántökur.

7. gr.

Óheimilt er að flytja til landsins vörur, sem háðar eru leyfum, nema gjaldeyris- og/eða innflutningsleyfi hafi verið veitt fyrir þeim, áður en þær eru sendar af stað frá útlöndum.

Þegar um innflutning frílistavöru er að ræða, ber innflytjanda, áður en varan 79
er send af stað frá útlöndum, að gera viðskiptabanka grein fyrir væntanlegum inn- 27. maí
flutningi og semja um greiðslufyrirkomulag vörunnar.

8. gr.

Viðskiptamálaráðuneytið ákveður, að höfðu samráði við Seðlabankann og viðskiptabankana, hvaða vörur skuli heimilt að flytja inn með gjaldfresti, er þó sé ekki lengri en eitt ár, og hvað margir mánuðir sá gjaldfrestur megi vera. Þeir, sem hyggjast flytja inn vörur með slíkum gjaldfresti, skulu fyrirfram leita samþykkis viðskiptabanka. Sama gildir um lán eða greiðslufrest vegna annars en vörukaupa, eigi fullnaðargreiðsla að fara fram innan eins árs.

9. gr.

Þeir, sem hyggjast taka lán eða fá gjaldfrest erlendis til kaupa á hvers konar vörum, tækjum eða í öðru skyni til lengri tíma en eins árs, skulu afhenda umsóknir um þetta, ásamt upplýsingum, sem óskað kann að vera eftir, til viðskiptabanka. Þessar umsóknir afgreiðir viðskiptamálaráðuneytið eftir nánari reglum, sem ríkisstjórnin setur.

10. gr.

Engar vörur má tollafgreiða nema framvísað sé innkaupareikningi með áritun banka um, að vörurnar séu greiddar eða greiðsla tryggð í erlendum gjaldeyri. Þegar vörur eru keyptar fyrir erlent lánsfé, skal sá viðskiptabanki, sem tekst á hendur gjaldeyrisyfirfærslu vegna lánsins, votta samkvæmt 1. mgr. þessarar greinar, áður en tollafgreiðsla fer fram, að vörurnar séu eða verði greiddar á þann hátt.

11. gr.

Ákvæði 7. og 10 gr. hér að framan gilda ekki um gjafasendingar allt að 1000 kr. verðmæti, eða sendingar, sem ekki er ætlað til greiðslu fyrir, enda séu færðar sönnur á, að svo sé.

12. gr.

Skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og flugvéla mega ekki afhenda viðtakendum aðfluttar vörur, nema með samþykki hlutaðeigandi tollstjóra eða umboðsmanna hans.

Póstafgreiðslumenn mega ekki afhenda vörur, sem koma í pósti frá útlöndum, nema fyrir liggi innflutningsheimild og að uppfylltum skilyrðum 7. og 10. gr. hér að framan, sbr. þó 11. gr.

13. gr.

Innflytjendum ber að afhenda tollstjórum eða umboðsmönnum þeirra innkaupareikning í tvíriti yfir vörur, sem hafa verið keyptar til landsins, með áritun eða vottorði, sbr. 10. gr., og skal innflutningsleyfi fylgja, ef varan er háð leyfisveitingum.

Tollstjórar eða umboðsmenn þeirra skulu gæta þess, að um allan innflutning sé fylgt gildandi reglum.

14. gr.

Þegar vörur hafa verið tollafgreiddar, skal afhenda innflytjendum annað eintak innkaupareikninganna með áritun um, að innflutningur hafi farið fram. Skal þetta eintak vera til afnota fyrir gjaldeyriseftirlitið.

III. KAFLI

Um gjaldeyrismeðferð og eftirlit.

15. gr.

Seðlabankinn og þeir viðskiptabankar, sem hann heimilar, hafa með höndum kaup og sölu á erlendum gjaldeyri. Þó er pósthjórinn heimil gjaldeyrisverzlun innan þeirra takmarka, sem Seðlabankinn setur.

Að selja erlendan gjaldeyri er að láta hann af hendi fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er, en að kaupa erlendan gjaldeyri er að fá hann fyrir íslenzkan gjaldeyri eða aðra greiðslu, í hverju sem fólgin er.

Til erlends gjaldeyris teljast myntaðir peningar, peningaseðlar, tékkar og aðrar ávísanir, víxlar, skuldabréf og önnur verðbréf og skuldbindingar, sem hljóða um um greiðslur í erlendum peningum.

16. gr.

Landsbanki Íslands, Seðlabankinn, skal starfrækja gjaldeyriseftirlitsskrifstofu. Þeim, sem kaupa vilja erlendan gjaldeyri til þess að greiða fyrirfram vörur eða annað, skal skylt að láta afgreiðslubankanum í té skuldbindingu í þrítíu um að leggja fyrir gjaldeyriseftirlitið innan hæfilegs tíma innflutningsskjöl frá erlendum aðila með áritun tollstjóra um, að innflutningur hafi farið fram eða staðfestingu hans um, að varan sé komin til landsins, eða ef um er að ræða greiðslur fyrir annað en vörur, önnur gögn, sem gjaldeyriseftirlitið telur fullnægjandi til sönnunar því, að gjaldeyrinum hafi verið ráðstafað eins og til var ætlað, enn fremur skuldbindingu um að endurgreiða afgreiðslubankanum í sama gjaldeyri þann afgang, sem verða kann, eða alla fjárhæðina, ef svo fer að fyrirhuguð kaup takast ekki eða að ástæðan til yfirfærslunnar fellur niður af öðrum orsökum. Ef frekari dráttur en gert er ráð fyrir í upphafi, verður á fullnægingu þessara skuldbindinga, er gjaldeyriskaupanda skylt að gera gjaldeyrseftirlitinu fulla grein fyrir ástæðum þess.

17. gr.

Allur erlendur gjaldeyrir, sem hýrlendir aðilar eiga eða eignast fyrir vörur, þjónustu eða á annan hátt, skal seldur gjaldeyrishönkunum, án óeðlilegs dráttar. Þó geta viðskiptabankarnir veitt undanþágu frá þessari reglu.

Gjaldyriseftirlitið hefur umsjón með því, að til skila komi allur gjaldeyrir, sem á að greiðast fyrir útfluttar vörur og annað, sem greiðast á með erlendum gjaldeyri og getur krafizt upplýsinga og skýrslna í því sambandi, er það telur nauðsynlegar.

Með samþykki viðskiptabankanna er eigendum íslenzkra skipa og annarra farartækja heimilt að láta af hendi erlendan gjaldeyri, sem þeir fá í flutningsgjöld, fargjöld og önnur slík gjöld, sem innt eru af hendi erlendis, til greiðslu á skyldugreiðslum til skipverja og starfsmanna þeirra erlendis og á öðrum nauðsynlegum kostnaði vegna afgreiðslu og veru skipanna og farartækjanna erlendis, svo og nauðsynjum skipanna og farartækjanna, þar til er þau koma hingað, en skylt er eigendum skipanna og farartækjanna að gera gjaldeyriseftirlitinu fullnægjandi grein fyrir öllum slíkum greiðslum í erlendum gjaldeyri. Enn fremur geta viðskiptabankarnir heimilað innlendum váttryggingarfélögum, sem endurtryggja erlendis, að ráðstafa þeim erlenda gjaldeyri, sem þau fá greiddan í iðgjöldum og sem tjónabætur, en aðeins til greiðslu á endurtryggingargjöldum, viðgerðum vegna tjóna og öðrum eðlilegum kostnaði við tryggingarstarfsemi í því landi, sem gjaldeyriskennanna er aflað, en skylt er þeim að gera gjaldeyriseftirlitinu ársfjórðungslega fullnægjandi grein fyrir ráðstöfun gjaldeyrisins.

Viðskiptabankarnir geta sett nánari reglur, ef þeir telja þess þörf, til tryggingar því, að heimildir þessar verði eigi misnotaðar.

18. gr.

79

Útflytjendum íslenzkra afurða og annarra vara er skylt að láta koma fyrir þær 27. maí
erlendan gjaldeyri og afhenda hann gjaldeyrisbanka.

Skylda þessi nær þó ekki til:

1. Fatnaðar og annarra nauðsynja, sem farþegar á skipum eða öðrum farartækjum hafa með sér til útlanda til eigin afnota á ferðalaginu.
2. Notaðra heimilismuna og annarra nauðsynja manna, sem flytja búferlum til útlanda.
3. Endursendra aðfluttra vara, sem ekki eru seldar til útlanda eða eiga að seljast þar og engin greiðsla kemur fyrir, nema greitt hafi verið fyrir þær við innflutning.
4. Gjafa og sýnishorna, sem engin greiðsla kemur fyrir.

19. gr.

Áður en vörur eru fluttar héðan til útlanda, skulu útflytjendur afhenda tollstjóra eða umboðsmanni hans skýrslur á þar til gerðum eyðublöðum um hinar útfluttu vörur, tvö afrit af farmskírteini eða fylgibréfi yfir vörurnar, svo og tvö afrit af sölureikningi, ef salan hefur farið fram. Ef sala varanna fer fram síðar, skulu útflytjendur afhenda gjaldeyriseftirlitinu sölureikning, þegar sala hefur átt sér stað. Útflutningsskýrslum skulu fylgja útflutningsleyfi svo og matsvottorð, þegar það er áskilið.

Sölureikningar fyrir útfluttar vörur skulu hljóða um greiðslu í erlendri mynt, en á skýrslum þeim, sem um ræðir í 1. málsgrein skal söluverðið tilgreint í íslenzkri mynt, og skal miðað við dagsgengi.

Skýrslur þær og skjöl, sem ræðir um í 1. málsg. þessarar greinar, skulu afhentar svo tímanlega, að fram geti farið skoðun á vörunum, ef þörf krefur, áður en ferming þeirra á sér stað, og mega farmflytjendur ekki afhenda útflytjendum frumrit af farmskírteinum nema með leyfi tollstjóra.

Skýrslur þarf þó ekki að gefa um vörur þær, sem um ræðir í tölulíðunum 1—4 í 18. gr. Hins vegar ber að framvísa öllum slíkum vörum fyrir tolleftirlitsmanni, sem er að rannsókni í skipi eða farartæki eða afgreiðir það til útlanda.

Útflytjendur ísfisks, sem seldur er á erlendan markað, skulu senda gjaldeyriseftirlitinu skilagrein (yfirlitsreikning), ásamt fylgiskjöllum yfir hverja einstaka sölu, frá aðilum þeim, sem annast söluna erlendis, strax og þær berast, og enn fremur önnur gögn í þessu sambandi sem gjaldeyriseftirlitið kann að óska eftir. Sama gildir um allar vörur, sem seldar eru í umboðssölu erlendis. Útflutningsskjöl yfir vöru, sem seld hefur verið eða samið um sölu á, skulu útflytjendur afhenda viðskiptabanka sínum hér þegar í stað til innheimtu.

20. gr.

Annað samrit af farmskrá þeirri, sem ræðir um í 1. mgr. 35. gr. laga nr. 68 17. ágúst 1956, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra senda gjaldeyriseftirlitinu, ásamt afriti af útflutningsskýrslum, farmskírteinum og sölureikningum.

Aðalfarmskrá þá, sem ræðir um í 2. mgr. 35. gr. framannefndra laga nr. 68 17. ágúst 1956, skulu tollstjórar eða umboðsmenn þeirra, senda gjaldeyriseftirlitinu.

Auk farmskráa, sem skipstjórar, farstjórar og afgreiðslumenn skipa og annarra farartækja skulu gera yfir útflutningstvörur, sem skipið eða farartækið hefur tekið til flutnings og koma á farmskrá, skulu skipstjórar og farstjórar gera og afhenda tolleftirlitsmanni, áður en skipið eða farartækið leggur úr höfn, skrá yfir vörur þær, sem skipið eða farartækið hefur tekið úr landi og ætlaðar eru útflutningsskipinu eða farartækinu sjálfu, skipverjum eða starfsmönnum og farþegum til neyzlu og notkunar í skipinu eða farartækinu.

79 27. maí Skipstjórar, farstjórar eða afgreiðslumenn erlendra skipa eða farartækja, eru enn fremur skyldir til að gefa tolfteftirlitsmanni skýrslu um það, hvernig vörur þær, sem ræðir um í 3. mgr. þessarar greinar, hafa verið greiddar og til hvers eða hverra greiðslan hefur gengið eða á að ganga.

21. gr.

Tollstjórar, hver fyrir sitt umdæmi, skulu láta Hagstofu Íslands í té nákvæma skýrslu um útfluttar og innfluttar vörur. Um nánari tilhögun þessara skýrslna og um fresti og tíma til sendingu þeirra til hagstofunnar fer eftir ákvörðun hagstofustjóra.

IV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

22. gr.

Bannað er að flytja úr landi eða til Íslands íslensk peningaseðla og skiptimynt og enn fremur íslensk skuldabréf og hvers konar skuldbindingar, sem hljóða um greiðslu í íslenskum gjaldeyri. Landsbanki Íslands, Seðlabankinn, getur ef sérstaklega stendur á, veitt undanþágu frá banninu.

Þó skal mönnum heimilt að inna af hendi hæfilegar greiðslur í íslenskum seðlum og skiptimynt í millilandaskipum og flugvélum, en afhending slíkra seðla eða skiptimyntar erlendis er óheimil.

23. gr.

Þeim, sem annast framkvæmd þessarar reglugerðar, er bannað að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um opinbera starfsmenn að skýra óviðkomandi mönnum frá þeim atriðum, er þeir verða áskynja í starfi sínu og leynt eiga að fara.

24. gr.

Hver sá, er vanrækir að láta í té nauðsynlegar skýrslur, sem honum er skylt að gefa samkvæmt ákvæðum reglugerðar þessarar, skal sæta 50—500 kr. dagsektum. Sá, sem gefur sömu aðilum rangar skýrslur, skal sæta refsingu samkvæmt ákvæðum 15. kafla almennra hegningarlaga.

Brot gegn ákvæðum reglugerðar þessarar, varða sektum allt að 500 þús. krónum. Ef miklar sakir eru, eða ef brot er ítrekað, má dæma sökunaut í varðhald eða fangelsi allt að fjórum árum og svipta hann atvinnurétti um stundarsakir eða fyrir fullt og allt. Upptaka eigna samkvæmt 69. gr. almennra hegningarlaga skal og heimil vera.

25. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari fara að hætti opinberra mála.

26. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 30 25. maí 1960, sbr. lög nr. 63 21. júní 1957, um Landsbanka Íslands, öðlast gildi 1. júní 1960. Jafnframt er úr gildi numin reglugerð nr. 212 28. des. 1953, um skipan innflutnings- og gjaldeyris-mála, fjárfestingarmála o. fl.

Viðskiptamálaráðuneytið, 27. maí 1960.

Gylfi Þ. Gíslason.

Jónas H. Haralz.